

РАЗНИ.

Клетвата на американският дѣца. Всѣко американско дѣте, кога постъпва въ училище, дава клетва, че нѣма да повръжда, или съче ни дървета, ни цвѣтя; нѣма да плюе по улиците и въ училищните стаи; нѣма да разваля стоборите на градините, нито да цапа стѣните на кѣшите; нѣма да хвърля по улиците книги и остатъци отъ ядене; ще почита хората, ще пази полезните птици и нѣма да позволява да ги изтръбяватъ и ще пази чуждото, както свое; и най-послѣ, че ще бѫде прѣданъ и справедливъ гражданинъ на своето отечество.

Ние нѣма да искаме отъ нашите дѣца да се кѣлнятъ. Нека само се обѣщаатъ да правятъ това, което клетвата задължава добритъ американчета; нека не забравятъ никога това обѣщание и да го изпълняватъ.

Страхътъ. Единъ баща, като се връщалъ отъ работа, вижда прѣдъ кѣщи тригодишното си дѣте, че играе съ пѣсъкъ. То е тѣй увлѣчено въ играта, че не вижда, кой е при него. Бащата го изненадва и вика надъ главата му: „Бау!“ Дѣтето трѣпва силно и пада въ несвѣтъ. То добива една неизлѣчима сърдечна болестъ.

Привечеръ три момиченца играели въ стаята. Тѣ се наговорили, да се завие едно отъ тѣхъ въ черга и така да подплаши другарката имъ, която дошла при тѣхъ. Тѣ я пуснали сама въ стаята и чергата зашавала. Другарката имъ се уплашила отъ това „чудо“, изпищѣла и припаднала. Тя добила припадлива болестъ прѣзъ цѣлия си животъ.

Страхътъ, особено внезапниятъ, е врѣденъ за дѣца и възрастни съ слаби нерви. Дѣцата никога не трѣбва да се плашатъ едно друго, макаръ и на шега, че защото тая шага понѣкога струва скѫпо.